

## Morts a la platja

Va passar fa pocs dies, en una platja molt prop de Nàpols. L'endemà, la premsa italiana en publicava detalls i fotografies, acompanyades d'expressions de repulsa i d'escàndol. A les fotos, hi havia banyistes que

prenien el sol feliços i despreocupats, a molt pocs metres de dos cossos morts, dues pobres adolescents gitanes ofegades, dos cossos estirats damunt l'arena. Pareix que les xiquetes, de catorze i de setze anys, havien anat a la platja a demanar almoïna i a vendre alguna coseta, no ens diuen quina, potser *kleenexs*, o no sabem què, això que tan sovint veiem i tan sovint girem el cap per no veure-ho. Les criatures van tindre la mala pensada d'entrar a la mar moguda, cosa una mica estranya, diu la premsa, tenint en compte que les gitanes joves solen ser extremament modestes, rarament descobriren el cos en públic, però tampoc no sabem si entraren a la mar vestides o amb banyador. Les ones eren fortes, hi havia corrents, i dues de les joves van poder ser rescatades pels serveis de salvament. Les altres dues van arribar mortes a la platja, els seus cossos van quedar sota una tovallola, esperant l'arribada de la policia. Sembla, en tot cas, que per a la gent que es banyava i prenia el sol "l'incident va ser només una simple interrupció en una dia de platja." Les fotografies mostren banyistes en biquini o amb calçons asseguts o estirats indolentment al costat mateix de les noies ofegades, els peus de les quals sobresurten de les tovalloles que cobreixen els cossos. Altres fotos mostren com els policies agafen els cadàvers, els dipositen a les caixes i se'ls emporten, sense que els presents es molesten ni tan sols a alçar-se de l'arena o de les cadires: "Quan els cossos sense vida de les noies eren encara a la sorra, la gent continuava prenent el sol o menjant a pocs metres a penes," diu *La Repubblica*. I segons el *Corriere* el grupet de



Joan Francesc Mira

curiosos que es va formar al voltant dels cadàvers es va dissoldre de seguida, i "pocs van abandonar la platja o van deixar de prendre el sol." Bé, això és la vella Europa, l'Europa llatina de cultura tan antiga, tan coneguda per la seua

compassió, bon veïnatge, solidaritat i amor al proïsme, no com els nord-americans, que, ja se sap, deixen morir la gent sense immutar-se, i sovint és del tot cert, tal com s'ha vist fa poc en un hospital, on una dona va caure morta i ningú no en va fer cas durant una hora llarga.

Aquestes coses, suposem, passen als carrers de Nova York, on si caus ningú no t'ajuda a alçar-te, no passen a la vora de Nàpols, una ciutat tan humana (massa humana i tot), una antiga ciutat de l'Europa mediterrània, encara no dominada per l'acceleració implacable, per la deshumanització capitalista i per tots aquests mals de què tant ens agrada acusar els altres. A Nova York, aquesta indiferència davant dels cossos morts seria "natural", preferim pensar, mentre que a Nàpols o a València no. Pensem, també, que a l'altra banda de l'Atlàntic són racistes, i que els morts, si són negres, no mereixen cap atenció dels blancs. Nosaltres, com sap tothom, de racistes no en som gens, i el fet que les xiquetes ofegades foren gitanes no té cap importància: a Nàpols, a l'Europa catòlica (o a l'Europa protestant, o a l'ortodoxa), els gitanos són ciutadans respectats, no els mirem amb mals ulls, i si dos gitanetes s'ofeguen a la platja despertaran tanta simpatia i tant de dolor i de dol com si foren veïnes de carrer o de casa. Però també pot passar que, tal com afirma un grup italià de defensa dels drets civils, "ningú no sembla mínimament afectat per la vista dels cossos morts de les nenes a la platja: que continuen banyant-se, prenent el sol, bevent refrescos i xarrant." Potser s'ha trencat alguna cosa, i encara no sabem quina.

***Nosaltres, com sap tothom, de racistes no en som gens, i el fet que les xiquetes ofegades foren gitanes no té cap importància: a Nàpols, a l'Europa catòlica (o a l'Europa protestant, o a l'ortodoxa), els gitanos són ciutadans respectats, no els mirem amb mals ulls.***